

Publicerad 2012-03-03 01:44 av CC Champagne

Även detta en återfunnen tonårssynd... Men ändå inte ett dåligt stycke - i mitt tycke!

Det Finaste Minnet

Det finaste minnet du gav
täckt av damm men det lever än.
Minnen av sol och av hav
av tiden då du var min vän.

Hur kan man dem någonsin glömma
våra stunder av kel och lek?
Utan att i hjärtat gömma
minnet av händernas smek?

I morgonens gråa dimma
här står jag och ser din dröm.
Så trots denna bittra timma,
jag ber dig, var rättvis och döm!

Har jag i min ungdom felat
nu oförlåtligt sårat dig grovt?
Minns då att jag bara velat
dölja smärtan som bultar här dovt..

CS söndag 18/2 1989

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren CC Champagne med Poeter.se id #38491 innehar upphovsrätten